

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/14838.**

Benyújtás dátuma: **2021-02-03 09:31**

Parlex azonosító: **Q7183D540001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Jakab Péter (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Orbán Viktor, miniszterelnök**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Tisztában van Miniszterelnök úr a munkanélküliség valós mértékével? Kívánja-e megkövetni mindazokat, akiket az ország miniszterelnökeként e téren súlyosan félrevezetett?"**

Tisztelt Miniszterelnök úr!

Kérem, engedje meg, hogy mindenekelőtt felidézzem az Ön által 2020. április 27-én, parlamenti felszólalásában elhangzott kijelentést, amely egészen pontosan így szól:

„Aki elveszti a munkáját, annak Magyarországon három hónapon keresztül álláskeresési támogatásra van jogosultsága, hiszen korábban ennek megfizette a díját. Amikor ez kiszalad alóla, ez elfogy, és még mindig nincsen munkája, akkor álláslehetőséget és munkalehetőséget fog kapni, vagy a piacról, vagy pedig a magyar kormánytól. Lesz mindenkinek munkája, higgye el nekem!”

Pár hónappal később 2020. október 19-én – ugyancsak az Országgyűlés ülésén – pedig a következőképpen fogalmazott Tisztelt Miniszterelnök úr:

„Szeretném megismételni, hogy azt az ambícióinkat, hogy a szegénységet és a munkanélküliséget a mi kormányunk számolja fel Magyarországon, nem adtuk föl. A munkanélküliséget felszámoltuk, és a szegénységet is fel fogjuk számolni.”

Tájékoztatom Tisztelt Miniszterelnök urat, hogy a kormánykritikus hangvétellel távolról sem vádolható Központi Statisztikai Hivatal folyó év január 28-án közzétette a munkanélküliségre vonatkozó gyorsjelentését.

Ebből a következő adatokat ismerhetjük meg:

„2020 decemberében 200 ezer fő volt a munkanélküliek száma, a 4,3%-os munkanélküliségi ráta 0,2 százalékponttal magasabb volt a novemberinél. A 2020. október–decemberi időszakban a

munkanélküliek átlagos létszáma 197 ezer fő volt, ami 4,2%-os munkanélküliségi rátát jelentett. A 2020. év egészét tekintve a munkanélküliek átlagos létszáma 198 ezer fő volt, a munkanélküliségi ráta 4,3%.”

Ilyen volumenű munkanélküliség legutoljára 2016. év közepén fordult elő.

A jelentés az egy esztendővel korábbi adatokhoz képest leszögezi továbbá:

„A munkanélküliségi ráta minden vizsgált korcsoportban nőtt, a 15–24 éves fiatalok körében 1,4 százalékponttal, 12,8%-ra, a 25–54 éves korcsoportban 0,9 százalékponttal, 3,8%-ra, az 55–74 évesek körében pedig 0,7 százalékponttal, 2,9%-ra.”

Kiemelném továbbá az alábbiakat is:

„Az év egészét tekintve a munkakeresés átlagos időtartama 10,0 hónap, a legalább egy éve állást keresők aránya pedig 28,1% volt.”

Azt gondolom, Tisztelt Miniszterelnök úr egyetért velem abban, hogy nem kerülhető meg ezen legutóbbi tényállítás és az Ön áprilisi kijelentésének összevetése.

Ön nem egyebet mondott, mint azt, hogy vagy így, vagy úgy, de három hónap után minden munkáját veszített honfitársunk talál magának más munkát. A keserű valóság azonban ettől sokkal sötétebb képet fest.

Kérdezem Tisztelt Miniszterelnök urat, a tények tükrében miként magyarázza korábbi kijelentését? Miben látja az Ön által elmondottak és a valóság közötti lényegi különbséget?

Az októberi beszédében elhangzottak és a megismert adatok között pedig még inkább égbekiáltó az eltérés.

Ön nem kevesebbet állított, mint, hogy felszámolták a munkanélküliséget. Ezzel szemben a valóság az, hogy egy esztendő leforgása alatt minden korcsoportban súlyosan növekedett a munkanélküliség. A tendenciát pedig jól mutatja, hogy a tavaly novemberhez képest még decemberben is romlott a helyzet.

Kérdezem Tisztelt Miniszterelnök urat, hogy milyen tanácsadókra hallgat, milyen alapja van mindannak amit úgy általában mond? Ha a munkanélküliséggel kapcsolatos szavai és a valóság között ilyen hatalmas eltérés tapasztalható, akkor vajon mi a helyzet az Ön által ugyancsak felelőlegesen szegénységgel? Tisztában van egyáltalán, hogy hány honfitársunk tengődik nap mint nap létminimumon, vagy azalatt?

Kívánja-e, és amennyiben igen, milyen módon korrigálni a kijelentéseit, esetlegesen megkövetni mindazokat, akiket az ország miniszterelnökeként félrevezetett?

Megtisztelő válaszát előre is köszönöm:

Jakab Péter